

og kan ikke ophæves ved nogen mellem Parterne oprettet Overenskomst. (Dette var foreslaaet allerede ved 2. Behandling af et Flertal [som ovfr. ad 10], men det forkastedes, da Stemmerne stod lige. Ved 3. Behandling vedtoges med 67 St. mod 5 det samme Forslag, stillet af det ovfr. nævnte Flertal ved 3. Behandling).

ad Kapitel III.

Udvalget foreslog her at indsætte en ny Bestemmelse, gaaende ud paa, at i hver Landkommune vælger Sogneraadet for et Tidsrum af 4 Aar efter Forholdstal en *Forligskommission* bestaaende af 3 i Kommunen bosiddende Mænd eller Kvinder samt Stedfortrædere for disse. Saavel Arbejdsgivere som Medhjælpere skal være repræsenterede i Kommissionen. De valgte er pligtige at modtage Valget, medmindre de i mindst 4 Aar har beklædt nævnte Stilling eller paa Valgets Tidspunkt er over 60 Aar gamle. Afgaar en Forligsmægler i Løbet af Valgperioden, vælger Sogneraadet en anden for den tilbagestaaende Del af Tiden. For denne Kommission skal alle *Tvistigheder, der rejser sig af Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælper*, indbringes, saafremt begge Parter endnu opholder sig i Kommunen paa det Tidspunkt, da Sagen anlægges. Opnaas Forlig ikke, kan Sagen forfølges videre ved Retten. I øvrigt gælder angaaende den heromhandlede Forligsmægling Reglerne i Lov om Forandringer i Forligsvæsenet af 4. Marts 1857 § 7 og Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916, Kap. 26. — Bortset fra de hernævnte Tilfælde foregaar Forligsmægling i Sager, der rejser sig af Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælper, ved Retten, jfr. Retsplejelovens § 268.

Den af *Landstingets* Udvalgs Formand afgivne Beretning gik ud paa, at da Lovforslaget først kom til Behandling i Landtinget langt hen i Rigsdagssamlingen og paa et Tidspunkt, hvor Medlemmerne af det Udvalg, hvortil Forslaget henvistes, var stærkt optagne af Arbejde i forskellige Udvalg angaaende andre vigtige Lovforslag, havde det vist sig umuligt at fremme Forslagets Behandling saaledes, at Betænkning kunde afgives.